

POLSKIE BADANIA GEOBOTANICZNE
POZA GRANICAMI KRAJU

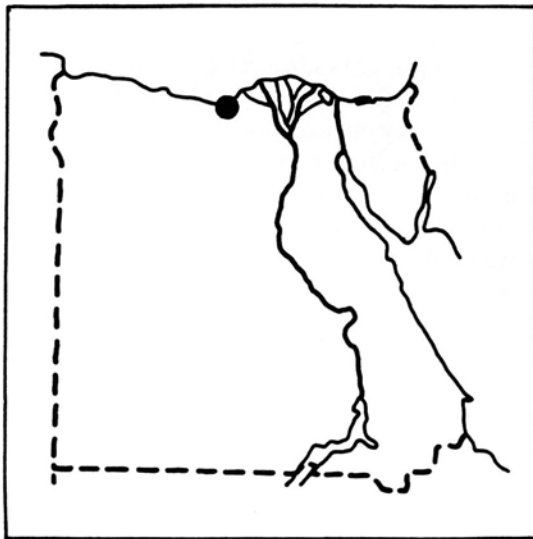
*Materiały 36 Seminarium Geobotanicznego,
Warszawa, 15–16.03.1991*

Redakcja: J. B. Faliński & Z. Mirek

POLISH GEOBOTANICAL INVESTIGATIONS
ABROAD

*Materials of the 36th Geobotanical Seminar,
Warsaw, 15–16 March 1991*

Edited by: J. B. Faliński & Z. Mirek

STREFOWOŚĆ ROŚLINNOŚCI POBRZEŻA MORZA ŚRÓDZIEMNEGO W REGIONIE BURG EL-ARAB (PÓLNOCNY EGIPT)

Vegetational zonation of mediterranean coasts in Burg El-Arab region (north Egypt)

Karol WĘGLARSKI

Summary. The Western Mediterranean coastal land of Egypt is characterized by prominent physiographic variations. The present study is an assessment of description the relationships between the vegetation distribution and local environmental variation in the Burg El – Arab area, 48 km south-west of Alexandria (30°54'N, 29°33' E). A zonal transect (NE to SW), through four following areas, was made: I – a belt of white oolithic sand dunes with height from 1 to 15 m (about 500 m broad), II – the salt marsh which elevation varies from 0,5 to 2 m (about 1 km broad), III – a limestone rocky hill which in certain point reaches a height of 55 m (about 2,5 km broad). In each zone the kind of substrate was analyzed, and the floristic and phytosociological documentation was carried out (Fig. 1).

Key words: phytogeography, ecology, vegetational zonation

Dr Karol Węglarski, Ogród Botaniczny, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, ul. Dąbrowskiego 165, 60–594 Poznań

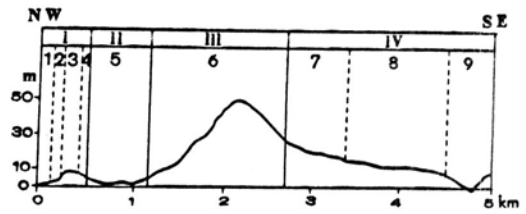
W północno-zachodniej części Egiptu pas po brzeża Morza Śródziemnego ograniczony jest od południa i zachodu krawędzią Plateau Libijskiego, od wschodu zamknięty rozlewiskiem delty Nilu. Obszar ten charakteryzuje się bogatą rzeźbą. Ponadto wyróżnia się interesującym, pasowym układem szaty roślinnej, stanowiąc dogodny obiekt badań roślinności na tle warunków siedliskowych.

Celem przeprowadzonych badań było zanalizowanie strefowego układu zbiorowisk roślinnych w okolicy miejscowości Burg El-Arab. Zastosowano ogólnie przyjętą metodę zbierania danych wzdłuż transektu. Oprócz identyfikacji zbiorowisk, opisu ich fizjonomii i struktury, próbowano określić ich powiązania z warunkami ekologicznymi, a zwłaszcza podłożem.

Na podstawie analizy stosunków siedliskowych i związków fitocenotycznych wyodrębniono na osi transektu cztery strefy z odpowiadającym im układem zbiorowisk roślinnych (Ryc. 1):

I. Strefa przybrzeżnych wydym nadmorskich:

1. zbiorowisko inicjalne z *Ammophila arenaria* (*Ammophiletalia mediterraneo-orientalis* Zohary 1973) – na niestabilizowanym przedpolu wydmy;
2. *Euphorbio-Ammophiletum arenariae* R. Tx. 1945 – częściowo ustabilizowana czołowa część wydmy;
3. zbiorowisko *Crucianella maritima* – *Ononis vaginalis* (*Ammophiletalia mediterraneo-orientalis* Zohary 1973) – na piaszczystej, scementowanej skorupie w kulminacyjnej części wydmy;
4. *Junceto-Schöenetum* Tadros 1953 – pas przejściowy do zagłębień solniskowych, na warstwie

Rys. 1. Objaśnienie w tekście.

Fig. 1. Explanation in Summary.

luźnego, nawianego piasku; strefa uprawy palmy daktylowej i figi;

II. Zawydnowe zagłębienie solniskowe:

5. *Arthrocnemo-Limoniasretum monopetali* Tadros 1953 – wypłaszczone pas około 800 m, na świeżych glebach halomorficznych;

III. Wypiętrzenie piaskowca mioceńskiego:

6. *Plantagino-Asphodeletum microcarpae* Tadros et Atta 1955 – na szkieletowych glebach pustynnych z domieszką frakcji ilastych;

IV. Misa okresowego jeziora Mariut

7. *Salsoletum tetrandrae* Eig 1946 – na glebach halomorficznych

8. *Salicornio-Staticetum* Tadros 1953 – gleby halomorficzne pokryte cienką warstwą namułów ilastych;

9. *Scirpetum maritimi* (Br.-Bl. 1931) R. Tx. 1937 – w obniżonych częściach jeziora ze stagnującą wodą.

Ponieważ przedstawiony układ roślinności obserwowano w podobnej postaci na całym tym obszarze, można go uznać za modelowy dla zachodnich, morskich wybrzeży Egiptu.

Institucje współorganizujące badania:

Ogród Botaniczny, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań;
Department of Botany University of Alexandria, Egypt